
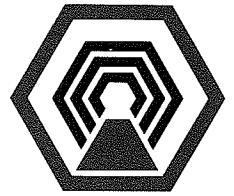

STARTNOTITIE M.E.R.
VOOR DE NIEUWE HUISVUILCENTRALE A.V.I.
BOEKELERMEER, ALKMAAR.

	Commissie voor de milieu-effectrapportage
Ingekomen:	26 MAART 1990
Nr.:	780-90
Dossier:	151

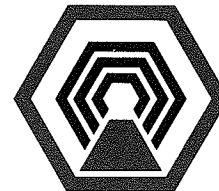
STARTNOTITIE M.E.R.
VOOR DE NIEUWE HUISVUILCENTRALE A.V.I.
BOEKELERMEER, ALKMAAR.

MAART 1990

HASKONING

Koninklijk Ingenieurs-
en Architectenbureau

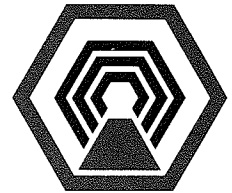
INHOUDSOPGAVE

BLZ.

1.	INLEIDING	1
2.	PROBLEEMSTELLING EN DOEL	3
	2.1 Algemeen	3
	2.2 Probleemstelling	3
	2.2.1 Rijksbeleid	3
	2.2.2 Provinciaal beleid	4
	2.2.3 Afvalhoeveelheden	6
	2.3 Het doel van het voornemen	8
3.	BESLUITEN	9
	3.1 Algemeen	9
	3.2 Genomen besluiten	9
	3.3 Te nemen besluiten	11
4.	DE VOORGENOMEN ACTIVITEIT EN ALTERNATIEVEN	14
	4.1 Algemeen	14
	4.2 De capaciteit van de AVI Noord-Holland	15
	4.3 De technische opzet van de installatie	16
	4.4 Alternatieven	19
5.	BESTAANDE TOESTAND VAN HET MILIEU EN DE BESCHRIJVING VAN MOGELIJKE GEVOLGEN VOOR HET MILIEU	21
	5.1 Bestaande toestand bij de Boekelermeer	21
	5.2 Mogelijke gevolgen voor het milieu	21
6.	PROCEDURELE ASPECTEN	23
	6.1 De m.e.r.-procedure	23
	6.2 Termijnen	26

Bijlagen:

1. Adressen initiatiefnemers en contactpersonen
2. Overzicht relevante rapportages
3. Tijdplanning

1. INLEIDING

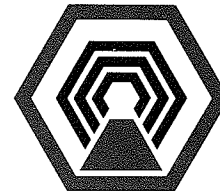
De ontwikkelingen op het gebied van het afvalstoffenbeleid zoals ook van toepassing voor de provincie Noord-Holland zijn aanleiding tot het voornemen een nieuwe afvalverbrandingsinrichting (AVI) voor te bereiden, met als verzorgingsgebied globaal het ten noorden van het Noordzeekanaal gelegen gedeelte van Noord-Holland.

Dit voornemen zal worden uitgevoerd door een daarvoor op te richten NV Huisvuilcentrale AVI. Vooralsnog treedt het "Openbaar Lichaam Vuilverbrandingsinstallatie Alkmaar en omstreken" op als centraal punt van de projectorganisatie. In bijlage 1 zijn enkele relevante adressen aangegeven.

De capaciteit van de installatie is bepaald op ca 385.000 ton/jaar. In eerdere afwegingen is als locatie Alkmaar gekozen, mede omdat de planologische inpassing, de bestuurlijke haalbaarheid en de logistieke kosten voor deze locatie het gunstigst bleken. Het aspect milieu is bij de lokatiekeuze geen belangrijk onderscheidend criterium gebleken.

Het bouwen van een dergelijke installatie voor de verwerking van afvalstoffen vraagt om verschillende milieuvergunningen. Daartoe dienen vergunningaanvragen te worden ingediend bij het voor de desbetreffende vergunning bevoegde gezag. De beslissing tot het verlenen van de gevraagde vergunningen mag niet worden genomen zonder een milieu-effectrapportage (m.e.r.-procedure). Deze procedure is geregeld in de Wet Algemene Bepalingen Milieuhygiëne, (WABM) en begint met het indienen van een zogenaamde startnotitie.

De eisen waaraan een startnotitie moet voldoen zijn geformuleerd in het "Besluit startnotitie Milieu-effectrapportage", een uitvoeringsbesluit van de Mer-regeling.

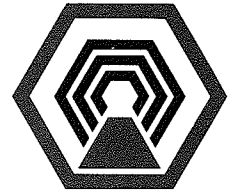

Mede op grond van de startnotitie worden door het bevoegd gezag richtlijnen geformuleerd voor het op te stellen Milieu Effect Rapport (MER). De commissie voor de MER is een van de adviseurs van het bevoegd gezag in deze procedure. In de MER dienen de in de richtlijnen aangegeven alternatieven worden behandeld, evenals de milieueffecten bij het niet uitvoeren van het voornemen.

Gedurende de richtlijnen-fase kunnen belanghebbenden ook inbreng leveren ten aanzien van de in het MER te beschouwen alternatieven voor en milieu-effecten van de nieuwe installatie.

De voorliggende startnotitie is ingedeeld in achtereenvolgens de volgende hoofdstukken: de probleemstelling en het doel van het voornemen (2); eerder genomen en nog te nemen beslissingen (3); de voorgenomen activiteit en alternatieven (4); de bestaande toestand van het milieu en mogelijke milieugevolgen (5); procedurele aspecten (6).

De belangrijkste rapporten, notities etc. die voor deze startnotitie zijn gebruikt, zijn opgenomen in bijlage 2, Overzicht relevante rapportages.

2. PROBLEEMSTELLING EN DOEL

2.1 Algemeen

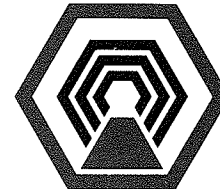
Het hoofddoel van deze startnotitie is het kenbaar maken van het voornemen om te komen tot de realisering van de AVI Noord-Holland. In onderstaande zal worden ingegaan op de probleemstelling die geleid heeft tot de noodzaak om de AVI Noord Holland te realiseren. Vervolgens zal het daarvan afgeleide doel van het project worden beschreven. Daarbij zal kort worden aangegeven welke bindende randvoorwaarden tot nu toe voor de AVI Noord-Holland zijn geformuleerd.

2.2 Probleemstelling

2.2.1 Rijksbeleid -----

In 1979 heeft de Tweede Kamer de motie Lansink aangenomen. In deze motie is bepaald dat de verwijdering van afval plaats dient te vinden door middel van een aantal methoden. Deze methoden zijn (in volgorde van afnemende voorkeur): preventie, hergebruik, verbranden, storten. Geconstateerd moet worden dat in Nederland momenteel nog een groot deel van het afval wordt verwerkt op de minst gunstige wijze n.l. storten. Noord-Holland vormt hierop geen uitzondering.

Om te komen tot een oplossing voor dit steeds nijpender wordende probleem heeft de Landelijke Commissie Coördinatie Afvalstoffenbeleid (LCCA) midden 1989 voorstellen gedaan om te komen tot enerzijds een toename van hergebruik, anderzijds een vergroting van de beschikbare verbrandingscapaciteit. Nederland is daarbij ingedeeld in vijf aanleveringsgebieden. Dit om te kunnen komen tot een verantwoorde schaalgrootte van de afvalverwerking. De provincie Noord-Holland is een van deze vijf aanleveringsgebieden.

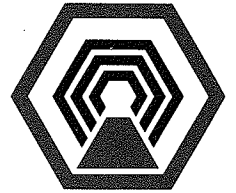
2.2.2 Provinciaal beleid

De LCCA-voorstellen komen in hoge mate overeen met de uitgangspunten van het Provinciaal Afvalstoffen Plan II (PAP-II). In dit PAP-II is bepaald, dat in Noord-Holland twee afvalverbrandingsinstallaties gerealiseerd dienen te worden. De verdeling van het afvalaanbod over deze installaties dient zo te zijn dat een minimale aanvoer van circa 400.000 ton afval per jaar kan worden gegarandeerd. Uit onderzoek is gebleken, dat vanaf deze grootte een optimale installatie kan worden gerealiseerd. Daarbij dient rekening gehouden te worden met de gescheiden inzameling van GFT-afval, 20% hergebruik van het bedrijfsafval en grof huishoudelijk afval en een door bevorderen van hergebruik en preventie te bereiken stabilisering van de afvalstoffenhoeveelheden na 1993. De te realiseren AVI's vormen zo een essentiële en verantwoorde schakel in de te realiseren verwijderingsstructuur met als uitgangspunt integraal ketenbeheer c.q. de motie Lansink.

De noodzaak om tot de bouw van een nieuwe AVI te komen is verder versterkt door de discussie rond de uitstoot van dioxines en furanen door AVI's. Deze discussie heeft tot een zodanige aanscherping geleid van de emissie-eisen (Richtlijn Verbranden 1989) dat nieuwbouw onontkoombaar is geworden. Het aanpassen van de bestaande installaties, voorzover technisch mogelijk, wordt economisch niet haalbaar geacht.

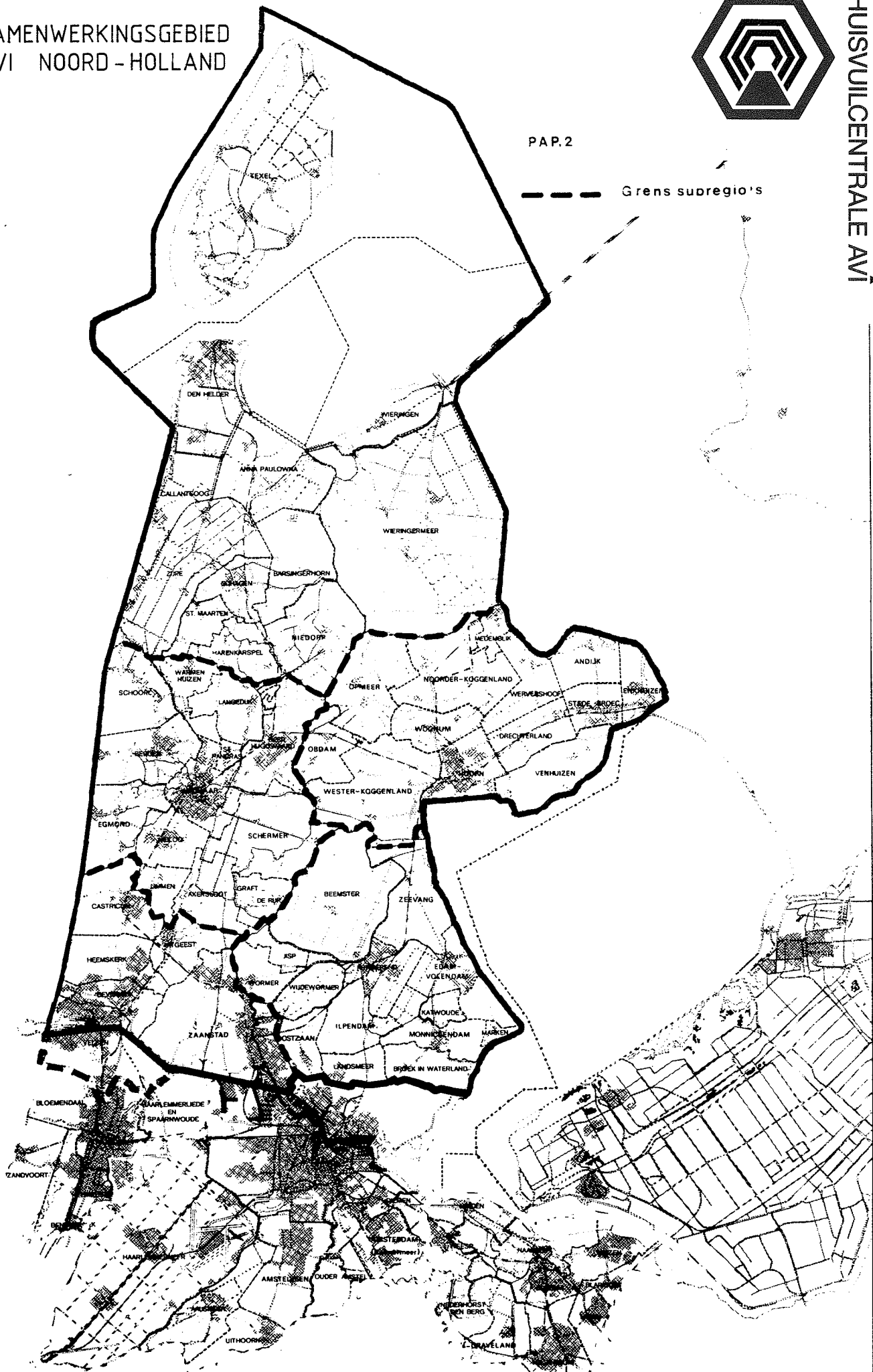
Het PAP II gaat uit van twee bovenregionale samenwerkingsgebieden met globaal het Noordzeekanaal als scheidslijn. In ieder gebied is een grootschalige moderne verbrandingsinstallatie gepland. In het zuidelijk bovenregionaal gebied wordt reeds enige jaren gewerkt aan de zogenaamde AVI-West bij Amsterdam, die per 1 januari 1993 in bedrijf moet komen. Het noordelijke gebied, met de verbrandingsinstallaties van Alkmaar en Zaanstad, dient één grote nieuwe installatie voor te bereiden. Het gebied is aangegeven in figuur 1 op de volgende bladzijde.

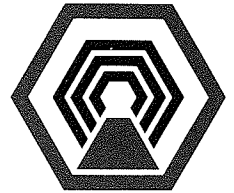
SAMENWERKINGSGBIED
AVI NOORD - HOLLAND

PAP.2

--- Grens subregio's

2.2.3 Afvalhoeveelheden

Er vanuit gaande dat het beleid volgens PAP II slaagt, om gescheiden inzameling van GFT-afval en meer hergebruik te realiseren, wordt het afvalaanbod voor de AVI Noord-Holland in 1994 geraamd op:

- minimaal 365.000 ton/jaar;
- maximaal 415.000 ton/jaar.

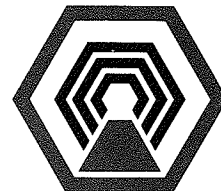
Deze hoeveelheden zijn afgeleid van de scenario's in het provinciaal afvalstoffenplan II. Dit kan als volgt worden toegelicht.

Voor Noord-Holland Noord leidt het maximum scenario voor 1993 tot ruim 592.000 ton/jaar te verwerken afval en het minimum tot bijna 522.000 ton/jaar (gemiddeld 557.000 ton/jaar). De verdeling in deze hoeveelheid is als volgt geraamd (in tonnen/jaar):

	totaal	gescheiden inzameling en herge- bruik	AVI-NH
huish. afval (art.4 AW)	378.000	132.300	245.700
grof huish. afval (art.17 AW)	40.500	8.100	32.400
bedrijfsafval (art.25 AW)	<u>138.500</u>	<u>27.700</u>	<u>110.800</u>
	557.000	168.100	388.900

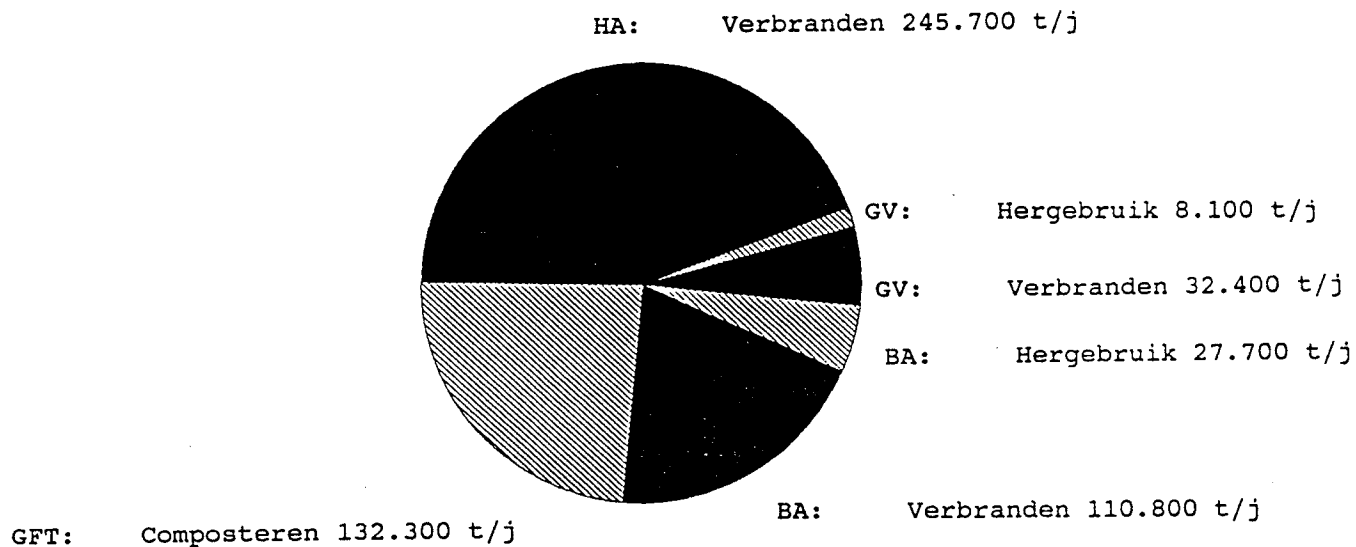
Bij realisatie van het provinciaal beleid van 35% gescheiden inzameling van de eerste categorie (art. 4) en van 20% hergebruik van de andere twee afvalcategorieën resteert een benodigde verbrandingscapaciteit voor de AVI-NH van circa 385.000 ton/jaar in 1994.

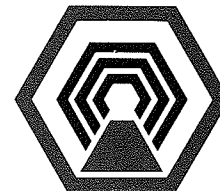
Er wordt uitgegaan van de veronderstelling dat deze afvalhoeveelheid ongeveer constant blijft. Eventuele groei moet worden opgevangen

door toename van preventie en hergebruik. Blijkt dit niet realiseerbaar, dan kan gedacht worden aan uitbreiding van de installatie, waarvoor een wijziging van de vergunning ingevolge van de Afvalstoffenwet nodig is en een nieuwe m.e.r.-procedure zal moeten worden doorlopen.

Figuur 2 geeft een overzicht van de hoeveelheden huishoudelijk afval (HA), grof huisvuil (GV), bedrijfsafval (BA) en groente-, fruit- en tuinafval (GFT). De zwarte oppervlakken geven de te verbranden hoeveelheden aan.

2.3 Het doel van het voornemen

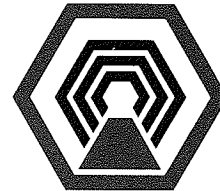
In het licht van de geschetste problematiek is het doel van het voornemen:

"Het ontwikkelen en realiseren van een moderne afvalverbrandingsinstallatie die de twee verouderde installaties op zo kort mogelijke termijn vervangt en tevens het afvalaanbod uit het overige gedeelte van Noord-Holland boven het Noordzeekanaal kan opvangen.

De installatie is een onderdeel van de afvalverwijderingsketen, gebaseerd op integraal ketenbeheer en milieuhygiënisch verantwoord verbranden van de niet her te gebruiken afvalstoffen uit het gedeelte van Noord-Holland boven het Noordzeekanaal."

Daarbij dient te worden voldaan aan de volgende randvoorwaarden:

- de installatie dient een aanzienlijke bijdrage te leveren aan de benodigde volumereductie van het afval;
- de emissies naar lucht dienen beperkt te blijven tot de niveau's van de Richtlijn Verbranden '89, rekening houdend met de door de rijksoverheid nog te nemen besluiten over de wijze van uitvoering;
- de bij de verbranding vrijkomende warmte dient optimaal te worden hergebruikt door de opwekking van electriciteit en indien mogelijk ook door de benutting van de restwarmte;
- reststoffen dienen van een zodanige kwaliteit te zijn of opgewerkt te kunnen worden dat een nuttige toepassing mogelijk is ook na het in werking treden van het nieuwe Bouwstoffenbesluit;
- door toepassing van bewezen technieken dient de bedrijfszekerheid optimaal gewaarborgd te zijn;
- het ontwerp dient flexibel te zijn zodat technische vernieuwingen en verbeteringen in een later stadium kunnen worden doorgevoerd;
- er dient rekening gehouden te worden met capaciteitsproblemen ten gevolge van calamiteiten bij de AVI Noord-Holland zelf dan wel elders.

3. BESLUITEN

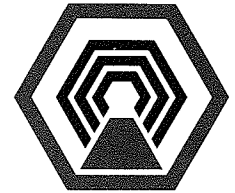
3.1 Algemeen

De beslissingen over milieuvergunningen voor de nieuwe AVI Noord-Holland staan niet op zichzelf.

De bedoeling van de m.e.r.-procedure is om, waar keuzevrijheden bestaan, voorgenomen keuzes te (her)overwegen, met name op grond van milieuaspecten. Eerder genomen besluiten beperken die vrijheden, maar ook zijn er nog besluiten in de toekomst te nemen die van invloed kunnen zijn op de mogelijke milieugevolgen van het voornemen.

3.2 Genomen besluiten

- Het Ministerie van VROM heeft in augustus 1989 de Richtlijn Verbranden 1989 gepubliceerd, waarin zeer scherpe normen worden gesteld aan de toelaatbare emissies van milieuverontreinigde stoffen in de rookgassen van AVI's. Op landelijk niveau vindt nog afstemming plaats op welke wijze de in zeer kort tijdsbestek tot stand gekomen Richtlijn Verbranden 1989 dient te worden toegepast.
- De tweede editie provinciale afvalstoffenplannen (PAP-II), respectievelijk voor huishoudelijk afval en bouw- en sloopafval, werden 13 februari 1989 vastgesteld door Provinciale Staten van Noord-Holland. Daarin werden de hoofdlijnen van afvalstoffenbeleid van de provincie bijgesteld, vergeleken met eerdere plannen. Twee "verbrandingsgebieden" werden onderscheiden. Er zijn strategische besluiten genomen over een uniforme tariefstructuur, over hergebruik en over gescheiden inzameling. Ten noorden van het Noordzeekanaal komt één installatie van ongeveer 400.000 ton/jaar.
- Voor het PAP II is een MER opgesteld en een m.e.r. procedure doorlopen, waarbij het in het PAP II voorgenomen provinciale afvalstoffenbeleid getoetst is aan een aantal mogelijke alternatieven.

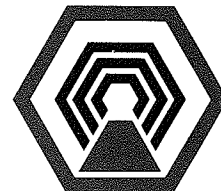

- Een in het PAP II aangegeven strategische beslissing van geheel andere aard (no. 11) luidt als volgt:

"Het beheer van de afvalverwerking is een organisatorisch vraagstuk. De beheerders van de AVI's te Alkmaar en Zaandam gaan in overleg met de provincie en de andere betrokken overheden na, waar en wanneer de tweede AVI tot stand wordt gebracht."

- Op grond van deze provinciale beslissing is de Stuurgroep Interregionale Samenwerking Afvalstoffenverwijdering Noord-Holland Noord (SISAN) geformeerd. Per 19 juli 1989 is door alle betrokken bestuursorganen (gemeenten en samenwerkingsgebieden) een gemeenschappelijke intentieverklaring getekend. De kern van deze verklaring houdt in dat:
 - * alle inzamelaars een afleverplicht op zich nemen ten opzichte van de nieuwe AVI;
 - * er een uniform verwerkingstarief zal komen;
 - * er gescheiden inzameling van GFT afval zal plaatsvinden en dat dit afval wordt aangeboden aan één van de composteringsinstallaties tegen uniform verwerkingstarief;
 - * het initiatief tot oprichting van de nieuwe AVI zal worden genomen, evenals voor de composteringsinstallaties;
 - * er een beheersstructuur in het leven zal worden geroepen ten behoeve van de verwerkingsinrichtingen;
 - * er een Stuurgroep (de SISAN) wordt gevormd ter waarborging van de continuïteit van de te verrichten werkzaamheden.

- De SISAN heeft een logistieke studie en een milieu-aspectennotitie laten vervaardigen (Grontmij sept. 1989) waarin drie potentieel geschikte locaties (Zaandam, Alkmaar, Heerhugowaard) werden vergeleken. Als criteria voor de lokatiekeuze zijn gehanteerd:
 - * milieugevolgen;
 - * transportkosten;
 - * tijd (planologische procedures, e.d.);
 - * bestuurlijke haalbaarheid.

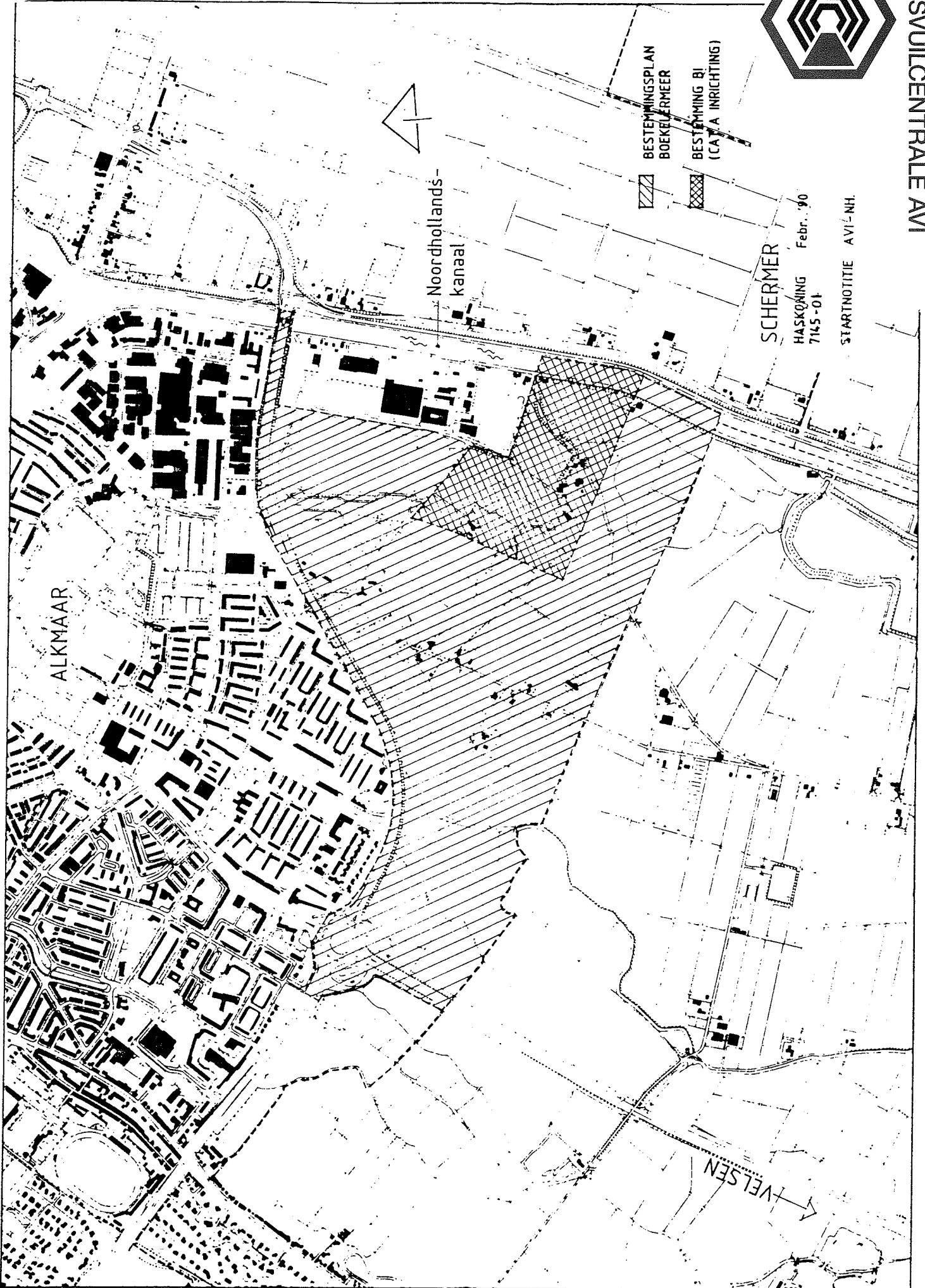
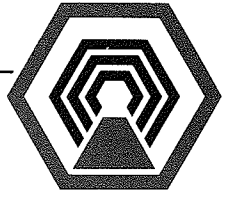

Op grond van de geringe verschillen per lokatie in milieu-opzicht, de gunstige transportcijfers voor Alkmaar en de planologische en bestuurlijke aspecten voor de Boekelermeer is deze lokatie gekozen.

- Gedeputeerde Staten van Noord-Holland hebben in hun vergadering van 3 oktober 1989 ingestemd met de keuze voor de Boekelermeer als lokatie waar de AVI Noord-Holland bij voorkeur dient te worden gebouwd. De Commissie voor Milieuhygiëne, Energie en Drinkwater uit Provinciale Staten heeft zich op 12 oktober achter deze keuze geschaard. Een definitieve beslissing zal pas kunnen worden genomen nadat een MER is opgesteld.
- De gemeenteraad van Alkmaar stelde 7 november 1989 het bestemmingsplan Boekelermeer vast. In dit plan is een terreindeel waar A-inrichtingen in de zin van de Wet geluidhinder kunnen worden toegelaten. In dat gedeelte zou de nieuwe AVI Noord-Holland (totaal ca. 10 ha) een plaats kunnen krijgen. De benodigde grond is grotendeels in handen van de gemeente. Op de volgende pagina is een overzichtskaartje van het nieuwe bestemmingsplan weergegeven.

3.3 Te nemen besluiten

- De NV Huisvuilcentrale AVI zal de ontwikkeling van de afvalverwerkingscijfers, de gescheiden inzameling en het hergebruik volgen en zo nodig besluiten zijn basisgegevens voor de capaciteit te herzien.
- Beschikkingen in het kader van de vergunningverlening zullen moeten volgen, mede gebaseerd op de informatie uit het PAP-MER en deze inrichtings-MER, zoals:
 - * afvalstoffenwetvergunning, waarin de aspecten gevaar, schade en hinder alsmede de milieueffecten naar lucht en geluid behandeld worden;
 - * vergunning voor grondwateronttrekking, zo er tot die keuze wordt gekomen;

BESTEMINGSPLAN
BOEKELERMEER
BESTEMING B1
(CA 7/A INRICHTING)

SCHERMER
HASKONING Febr. '90
7145-01
STARTNOTITIE AVI-NH.

ALKMAAR

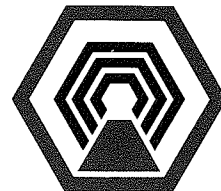
Noordhollands-
kanaal

SCHERMER

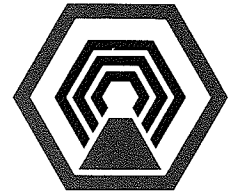
HASKONING Febr. '90
7145-01

STARTNOTITIE AVI-NH.

TVELSEN

- * een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO) indien er sprake is van lozing van afvalwater/koelwater (direkt of indirekt) op het oppervlaktewater. Het Hoogheemraadschap Uitwaterende Sluizen van Noord-Holland is daarbij bevoegd gezag;
- * er zijn enkele bepalingen in het bestemmingsplan Boekelermeer waarvoor een ontheffing nodig is (bouwhoogte);
- * een bouwvergunning is nodig;
- * de grond dient door de NV Huisvuilcentrale AVI in eigendom te worden verworven. De gemeenteraad van Alkmaar heeft zich bereid verklaard daaraan medewerking te verlenen, tenzij het MER zou uitwijzen dat daar milieuhygiënische bezwaren tegen bestaan.

4. DE VOORGENOMEN ACTIVITEIT EN ALTERNATIEVEN

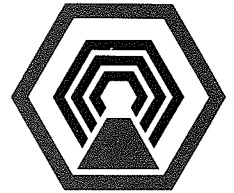
4.1 Algemeen

De voorgenomen activiteit betreft de bouw en de bedrijfsvoering van de afvalverbrandingsinstallatie Noord-Holland Noord (AVI-NH), met een capaciteit van ca. 385.000 ton afval per jaar, en in hoofdzaak bestaande uit:

- voorzieningen voor afvalontvangst en -opslag, alsmede voor de overslag van GFT-afval;
- drie verbrandingsstraten met energierugwinning door stoomproductie en met rookgasreiniging;
- een energiecentrale (thermisch systeem) voor de benutting van de teruggewonnen energie;
- voorziening voor tijdelijke opslag, opwerking en afvoer van de restprodukten;
- de bijbehorende gebouwen, infrastructuur en overige voorzieningen.

De voorgenomen activiteit sluit aan bij het landelijke, provinciale en regionale beleid ten aanzien van hergebruik, gescheiden inzameling, volumereductie en waar mogelijk vermindering van afvalstromen. De daarvoor benodigde inspanningen en activiteiten ten aanzien van gescheiden inzameling, recycling, GFT-verwerking, etc. maken echter geen deel uit van de activiteit in engere zin, maar zijn er het gevolg van; wel wordt bij de opzet van de AVI Noord-Holland met deze ontwikkelingen rekening gehouden.

Ook de definitieve verwijdering van de resulterende reststoffen (slakken, vliegashoudend restprodukt rookgasreiniging) maakt geen deel uit van de voorgenomen activiteit in engere zin. De initiatiefnemers zullen echter bij de opzet en de bedrijfsvoering van de AVI Noord-Holland rekening houden met de eisen die een optimale behandeling van de reststoffen stelt.

De benodigde voorbereidingstijd, alvorens met de uitvoering van de bouwactiviteiten kan worden gestart, bedraagt naar verwachting ca. 1,5 jaar. De benodigde bouwtijd, tot aan de inbedrijfstelling, bedraagt ca. 2,5 jaar. In bijlage 3 is een tijdschema voor deze activiteiten aangegeven. Als te verwachten levensduur van de installatie wordt in het algemeen een periode van minimaal 20 jaar aangehouden.

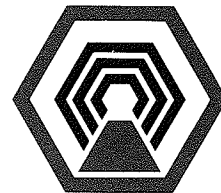
4.2 De capaciteit van de AVI Noord-Holland

De capaciteit van de AVI Noord-Holland is bepaald op 385.000 ton per jaar, zoals aangegeven in paragraaf 2.3 van deze startnotitie. Naar de huidige inzichten dienen afvalverwerkingsinstallaties van deze omvang uit minimaal drie, onafhankelijk van elkaar te bedrijven verbrandingsstraten te bestaan. In combinatie met de aanwezigheid van voldoende afvalopslagcapaciteit is dan een continue verwerking van het te verwijderen afval voldoende verzekerd. Moderne afvalverbrandingsinstallaties realiseren zonder problemen een beschikbaarheid van 7000 uur per jaar, op basis van vollastcapaciteit. Hieruit volgt dat de benodigde uurcapaciteit per verbrandingsstraat circa 18,5 ton per uur bedraagt.

Op grond van de verwachte ontwikkeling (toename) van de stookwaarde van het afval is de thermische capaciteit per oven bepaald op 190 GJ/h.

De hoeveelheid bij de verbranding vrijkomende reststoffen wordt aangenomen op:

- ca. 100.000 ton slakken per jaar (ca 26 gewichts-% van het verbrande afval);
- ca. 10.000 ton/jaar uit de slakken afgescheiden ferromateriaal (ca. 2,5 gewichts-%);
- ca. 20.000 ton/jaar reststoffen uit de rookgasreiniging; het betreft hier deels zogenaamd vlieggas, deels restprodukten bij de verwijdering van gasvormige verontreinigingen uit de rookgasstroom.

De bovenstaande waarden zijn globale getallen die nog enigermate kunnen afwijken op grond van de afvalsamenstelling danwel van de proceskeuze.

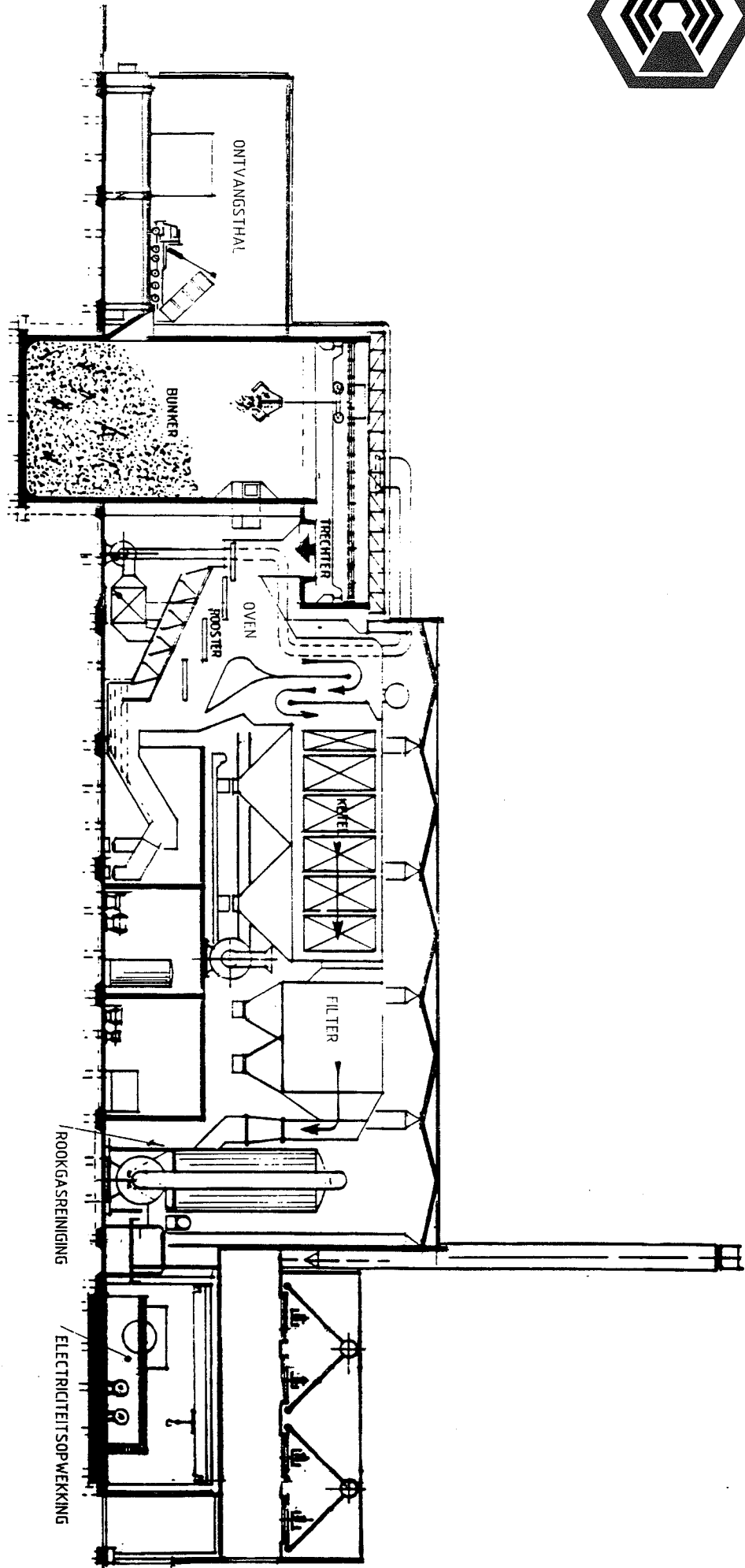
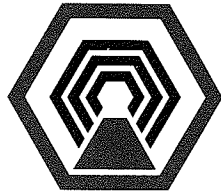
Het gewicht van de reststoffen bedraagt globaal ca 1/3 van de verbrande afvalhoeveelheid; de gewichtsreductie bedraagt dus ca 67%. De volumereductie is echter aanzienlijk groter, doordat de reststoffen een veel hoger soortelijk gewicht hebben dan de oorspronkelijke afvalstoffen, en bedraagt ca 90%. Wanneer de reststoffen (ten dele: ferro, slakken) nuttig kunnen worden gebruikt, loopt de reductie van de benodigde stortruimte nog verder op tot circa 95%.

Met de bij de verbranding teruggewonnen energie (in de vorm van stoom) kan een elektrisch vermogen opgewekt worden van ca. 35 MW. Dit resulteert in een electriciteitsproduktie van ruim 200 miljoen kWh per jaar

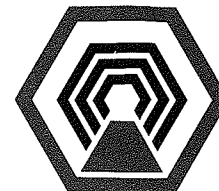
4.3 De technische opzet van de installatie

De AVI Noord-Holland zal in hoofdzaak uit de volgende onderdelen bestaan:

- afvalontvangst en -opslag, betreffende weegvoorzieningen voor in- en uitgaand verkeer, een gesloten ontvangsthal voor de voertuigen die het afval aanvoeren en een gesloten afvalopslagbunker met capaciteit voor een aantal dagen; voor het gescheiden ingezamelde groente-, fruit- en tuinafval, dat elders zal worden gecomposteerd, worden overslagvoorzieningen opgenomen.
- voorzieningen voor het verkleinen van grof afval, om een goede uitbrand te kunnen realiseren, op te stellen bij ontvangsthal en bunker;
- drie qua bedrijfsvoering onafhankelijke verbrandingsstraten; de ovens uitgerust met moderne roosters en een verbrandingslucht- en vuurhardconcept dat een goede uitbrand van de vaste verbrandingsresten en de rookgassen waarborgt; de stoomketel van een speciaal voor afvalverbranding ontworpen concept met goede reinigingsmogelijkheden tijdens bedrijf; keuze van stoomtemperatuur en -druk zodanig dat enerzijds een goed rendement bij de

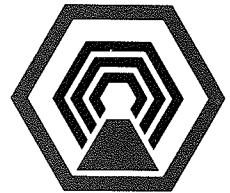

AFVAL VERWERKINGSINSTALLATIE	
DOORSNEDEN PRINCIEPTEKENT	
HASKONING Koninklijk Ingenieurs- en Architectenbureau	Barbarossastraat 35 postbus 151 4500 AD MIPHEGEN 011 - 284284
Datum	Get. Corr.
19.2.90	
Schaal	7145.01

electriciteitsproduktie wordt gerealiseerd en anderzijds voldoende bedrijfszekerheid gewaarborgd is;

- achter elke verbrandingsstraat een rookgasreinigingsinstallatie die voldoet aan de vergunningsvoorschriften volgens de AW, die naar verwachting gebaseerd zullen zijn op de normen van de Richtlijn Verbranden 1989, rekening houdend met de door de Rijksoverheid nog te nemen besluiten over de wijze van uitvoering; uitstoot van de gereinigde rookgassen in de atmosfeer via een schoorsteen van nader te bepalen hoogte;
- een installatie voor de produktie van electriciteit, bestaande uit twee stoomturbines met elektrische generatoren; een beperkt gedeelte van de opgewekte electriciteit wordt benut voor eigen gebruik, de rest wordt afgezet in het openbare net; voor eigen gebruik en voor eventuele warmte-afnemers in de omgeving is (een gedeelte van) de geproduceerde stoom of eventueel warm water beschikbaar. De niet gebruikte restwarmte na de electriciteitsproduktie wordt gekoeld door ofwel convectiekoeling naar de lucht, ofwel verdampingskoeling, ofwel convectiekoeling naar lokaal oppervlaktewater, ofwel een combinatie van deze mogelijkheden;
- een bewerking van de slakken, bestaande uit zeven, verkleinen en ontijzeren, ten behoeve van nuttige toepassing van deze reststof;
- voorzieningen voor de tijdelijke opslag en afvoer van slakken, ijzer, vliegias en restprodukt rookgasreiniging;
- de voor de genoemde onderdelen benodigde electrotechnische en meet- en regeltechnische voorzieningen;
- de benodigde gebouwen, zoals de gesloten ontvangsthal en afvalbunker, de bedrijfsgebouwen voor de verbrandingsstraten, de rookgasreiniging, de electriciteitsproduktie, de slakbewerking, kantoren, bedrijfsruimten, werkplaatssen, magazijnen, kantine, was- en kleedruimten, etc. inclusief de bijbehorende gebouwinstallaties (verlichting, verwarming, ventilatie, watervoorzieningen, werklucht, etc.). Bij de opzet van de gebouwen wordt rekening gehouden met een eventuele uitbreiding met een vierde verbrandingsstraat;
- de benodigde infrastructuur, zoals wegen, hekwerken, poorten, terreininstallaties, etc.

- ten aanzien van de ruimtelijke effecten van de installatie met zijn aanzienlijke bouwmassa (hoogtemaat 40-45 meter exclusief schoorsteen, lengte- en breedtematen in de orde van 100-150 meter) zal zorg gedragen worden voor een verantwoorde architectonische vormgeving en landschappelijke inpassing.

4.4 Alternatieven

Bij de bepaling van de in het MER te beschouwen alternatieven dient rekening gehouden te worden met de reeds in het PAP-MER opgenomen afwegingen ten aanzien van de verwerkingsmethode, met de resultaten van de Milieu-aspectennotitie van september ten aanzien van de locatie-afweging en met de op grond daarvan genomen besluiten.

Dit houdt ten aanzien van de in het MER te beschouwen alternatieven het volgende in:

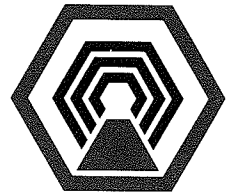
a. **het "nul"-alternatief.**

Bij het nulalternatief wordt ervan uitgegaan dat de voorgenomen activiteit niet wordt gerealiseerd. Dit zou kunnen inhouden dat de bestaande AVI's Alkmaar en Zaandam zouden moeten worden gehandhaafd.

b. **inrichtingsalternatieven.**

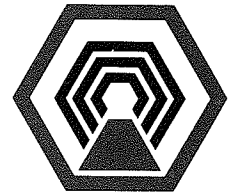
Binnen het geschetste beleidskader is ruimte voor een aantal inrichtingsalternatieven ten aanzien van aspecten als:

- de relatie van de AVI-Noord-Holland met de GFT-composteringsinstallatie(s) elders in de provincie, ook in relatie tot de bij de AVI Noord-Holland voorziene overslagvoorziening;
- het type van de toe te passen rookgasreiniging;
- de energiebenutting en de wijze van het "wegkoelen" van de restwarmte;
- de situering van de installatie op de beschikbare locatie;
- de bedrijfswatervoorziening;
- de bewerking van reststoffen, gericht op een kwaliteit die nuttige toepassingsmogelijkheden verder verbetert.

c. **het meest milieuvriendelijke alternatief.**

In dit alternatief zal worden uitgegaan van een combinatie van de beste technieken die momenteel beschikbaar zijn voor de diverse onderdelen van de installatie. Daarbij moet worden opgemerkt dat de emissienormen die in de Richtlijnen Verbranden 1989 zijn geformuleerd toepassing van de best beschikbare technieken vereisen.

5. BESTAANDE TOESTAND VAN HET MILIEU EN DE BESCHRIJVING VAN MOGELIJKE GEVOLGEN VOOR HET MILIEU

5.1 Bestaande toestand bij de Boekelermeer

Om de mogelijke positieve en/of negatieve beïnvloeding van uitvoering van de plannen te kunnen beoordelen moet in het MER de bestaande toestand van het milieu worden opgenomen. De bestaande toestand is echter aan verandering onderhevig - de autonome ontwikkeling. Als vergelijkingsbasis moet dus worden genomen de toestand na de realisering van het bestemmingsplan Boekelermeer. Hierbij zal ook aandacht besteed dienen te worden aan de specifieke kenmerken van het gebied rondom het industrieterrein Boekelermeer.

5.2 Mogelijke gevolgen voor het milieu

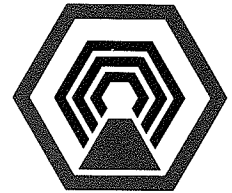
Bij de beschrijving van de mogelijke gevolgen voor het milieu moeten zowel het voornemen als de alternatieven of varianten worden beschouwd.

De tekst van de wet (WABM, art. 41a lid 1) verstaat onder gevolgen van een voornemen:

"Gevolgen van een activiteit voor het fysische milieu, gezien vanuit het belang van de bescherming van mensen, dieren, planten, goederen, water, bodem en lucht en van de relaties daartussen, alsmede van de bescherming van esthetische, natuurwetenschappelijke en cultuurhistorische waarden."

Bij het realiseren van een verbrandingsinstallatie in de Boekelermeer moet onder meer aandacht worden besteed aan:

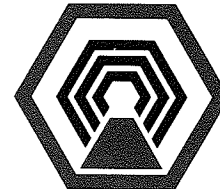
- de verkeersbelasting als gevolg van de aanvoer van afval en de afvoer van restprodukten;
- mogelijke stankoverlast en ongedierte bij overslag en bunkers;
- emissies naar de lucht van schadelijke stoffen via de schoorsteen, en de daaruit resulterende immissieconcentraties op leefniveau;

- de depositie van luchtverontreinigde stoffen op de bodem en de invloed van deze depositie op de samenstelling van de bodem, met name voorzover van belang voor veeteelt, land- en tuinbouw.
- mogelijke stof- en stankoverlast door het hanteren en de afvoer van verbrandingsrestprodukten (slakken en vliegass);
- mogelijke stofoverlast en uitlooeffecten van het storten van de verbrandingsresten elders;
- thermische en chemische verontreiniging van oppervlaktewater, met name bij natte rookgasreiniging;
- gevolgen van grondwateronttrekking voor de omgeving;
- geluidshinder ten gevolge van aanvoer van afval, verwerking en afvoer van restprodukten;
- visuele hinder en landschappelijke inpassing;
- gevolgen voor flora en fauna;
- overlast en milieugevolgen tijdens de bouwfase van de installatie;
- storingen en veiligheidsrisico's;
- indirecte milieu-effecten, zoals de beperking van het risico op niet-milieuhygiënische manieren van afvalverwijdering, het beslag op stortruimte door de restprodukten etc.

In het MER zullen de situaties beschreven moeten worden zoals die optreden ná het installeren van apparatuur en het nemen van maatregelen om de milieugevolgen te beperken.

Dat wil zeggen dat het voornemen de beperkende maatregelen insluit en de beschreven gevolgen de "restemissies" betreffen.

6. PROCEDURELE ASPECTEN

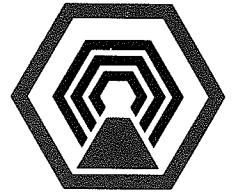
6.1 De m.e.r.-procedure

In de m.e.r.-procedure zijn enkele rollen te onderkennen die als volgt kunnen worden gekenmerkt:

- a. de initiatiefnemer (IN): die instantie die een besluit wil laten nemen, waarvoor een MER noodzakelijk is. Degene die het project wil realiseren is hier de toekomstige NV AVI Noord-Holland.
- b. het bevoegd gezag (BG): die bestuursorganen, die bevoegd zijn de gevraagde beslissingen te nemen.
Bevoegd gezag in deze procedure is in eerste instantie het provinciaal bestuur van Noord Holland (Afvalstoffenwet). Mogelijk moet er ook een beslissing komen van een waterkwaliteitsbeheerder, die dan ook bevoegd gezag is. Er kan volgens de wet om coördinatie van besluitvorming worden gevraagd.
- c. wettelijke adviseurs, die volgens wettelijke regelingen het bevoegd gezag adviseren.
- d. een aparte plaats in de m.e.r.-procedure neemt de Commissie voor de MER in. Mede op grond van ingebrachte eerste reacties uit inspraak en door de wettelijke adviseurs brengt (een werkgroep van) de Commissie advies uit aan het bevoegd gezag betreffende de richtlijnen voor het MER.
Wanneer het MER is ingediend wordt door de MER-commissie een toetsingsadvies uitgebracht. Belangrijk aspect daarbij is dat dit een onafhankelijk advies betreft.

Het is uitdrukkelijk de bedoeling van de m.e.r.-procedure regeling dat deze ondersteunend is bij andere besluitvormings- en inspraakmechanismen. De m.e.r.-procedure sluit daarom nauw bij de andere procedures aan, hetgeen betekent dat:

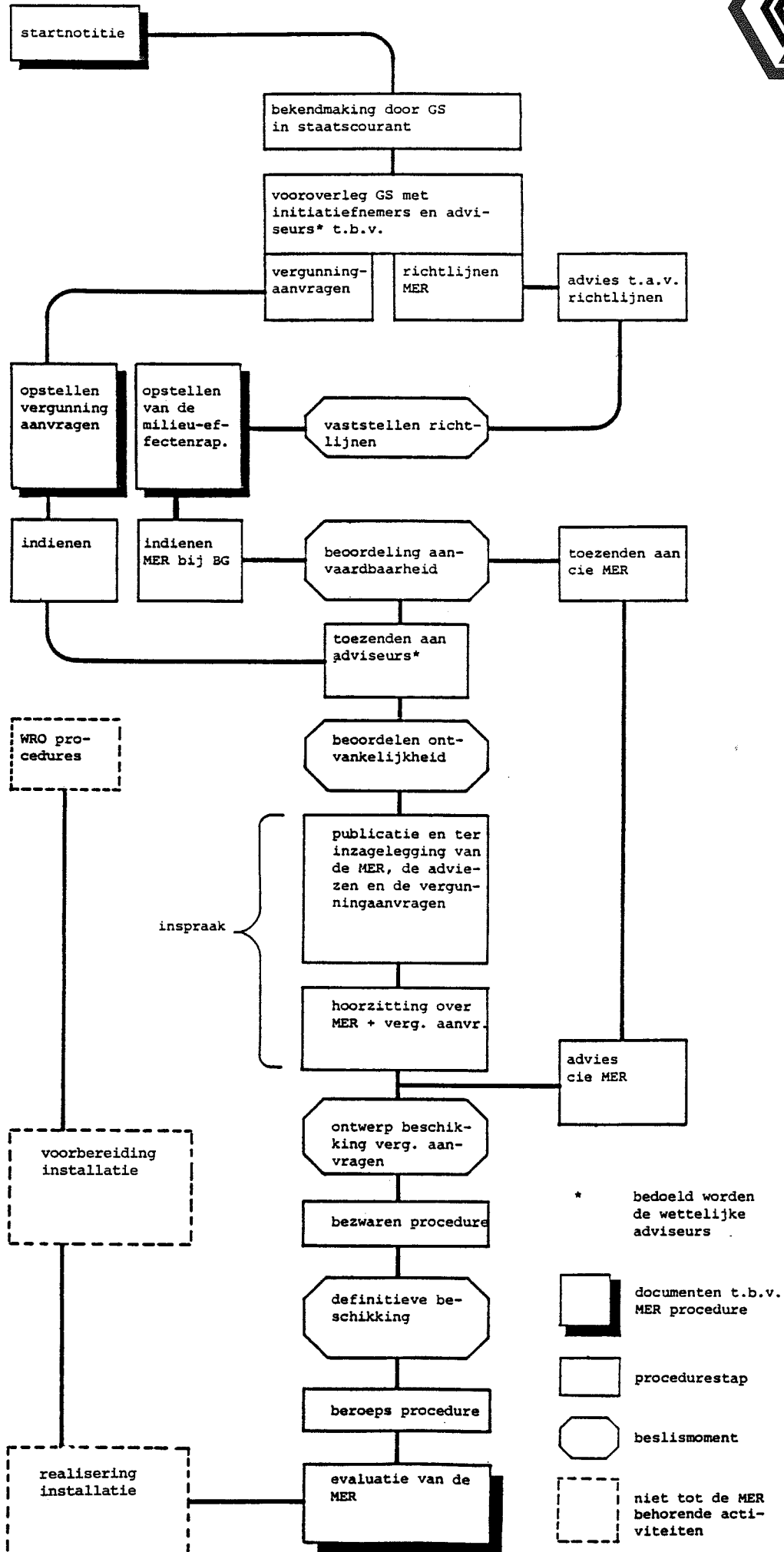
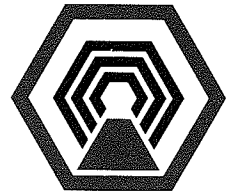
- het vooroverleg over de vergunningen en het vooroverleg in m.e.r.-verband parallel lopen volgens de WABM-regels;
- de vergunningaanvragen tegelijk met het MER ingediend zullen worden;

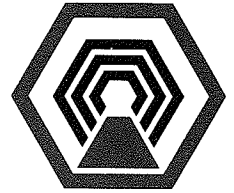

- de vergunningaanvragen door Gedeputeerde Staten gecoördineerd zullen worden behandeld;
- advies- en inspraaktermijnen en momenten over vergunningaanvragen en het MER samenvallen.

Bijgaande figuur geeft een overzicht van deze procedure.

Initiatiefnemer heeft voor het projekt een maatschappelijke begeleidingscommissie ingesteld met vertegenwoordigers van organisaties van land- en tuinbouw, de Milieufederatie Noord-Holland en bewoners van de gemeente Schermer en woonwijken van Alkmaar.

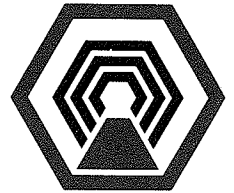

6.2 Termijnen

In de WABM-regels zijn een aantal wettelijke termijnen verankerd:

- de vooroverlegfase, die start met het indienen van de startnotitie en die sluit met vaststelling van de richtlijnen voor het op te stellen MER, duur maximaal 3 maanden;
- beoordeling van de aanvaardbaarheid van het ingediende MER, duur maximaal 2 maanden.
- voor inspraak op het ingediende MER is - na bekendmaken - maximaal 1 maand beschikbaar. Opnieuw maximaal 1 maand later volgt de toetsing door de Commissie voor de MER als advies aan het bevoegd gezag;
- de vergunningenprocedure volgens de WABM duurt normaal maximaal 7 maanden. Na de ontwerp-beschikking op de vergunningsaanvragen zijn 2 weken voor het maken van bezwaren beschikbaar en na de definitieve beschikking is er een beroepstermijn van 1 maand.

Adres initiatiefnemer en ^{bevoegd gezag} commissie MER

1. De op te richten NV Huisvuilcentrale AVI

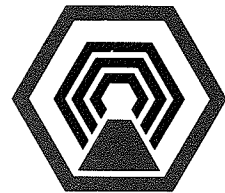
adres : Projectbureau Huisvuilcentrale AVI
Keetgracht 1
1811 AM ALKMAAR
telefoon : 072-142402
contactpersoon: ir. G.L. Nieuwendijk

2. Coördinerend bevoegd gezag

adres : Gedeputeerde Staten van Noord-Holland
Postbus 123
2000 MD HAARLEM
telefoon : 023-143781
contactpersoon: de heer B.P. Hoogendorp
Dienst Milieu en Water, m.e.r.-coördinator

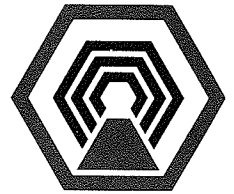
3. Gemeente Alkmaar

adres : Postbus 73
1800 AB ALKMAAR
telefoon : 072-142631
contactpersoon: de heer J. Veltkamp
sector ROM, afdeling milieu

Overzicht relevante rapportages

- Afvalstoffenplan Noord-Holland 1989-1994, Ontwerp, Provinciaal bestuur van Noord-Holland, juli 1988.
- Overzicht van wijzigingen en aanvullingen op het ontwerp-afvalstoffenplan 1989-1994 voor Noord-Holland D/KRO-AO.
- MER (deel 1 en 2) behorend bij het ontwerp-PAP 1989-1994, Provincie Noord-Holland en Centrum voor milieu-effectonderzoek, juli 1988.
- Intentieverklaring van de voor de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen verantwoordelijke bestuursorganen in Noord-Holland ten noorden van het Noordzeekanaal met begeleidend schrijven d.d. 19 juli 1989.
- Verslag van de vergadering van 21 september 1989 van de SISAN.
- Locatie-afweging AVI Noord-Holland Noord, samenvatting en conclusies met de bijbehorende logistieke studie en de Milieu-aspectennotitie, Grontmij, september 1989.
- Briefwisseling tussen de SISAN (d.d. 26 september 1989) en GS van Noord-Holland (d.d. 6 oktober 1989 en d.d. 27 oktober 1989) over de vestigingsplaats van de AVI Noord-Holland.
- Bestemmingsplan bedrijventerrein Boekelermeer, gemeente Alkmaar, dienst SOB, afdeling stedebouw, november 1989.
- Raadsbesluit gemeente Alkmaar over het bestemmingsplan Boekelermeer d.d. 7 november 1989.
- Concept-notitie betreffende de hoofduitgangspunten voor de AVI Noord-Holland, projectbureau AVI Noord-Holland.

TIJDSHEMA REALISATIE AVI NOORD HOLLAND

	1990	1991	1992	1993	1994	1995
MER PROCEDURE						
WABM-VERGUNNINGEN						
VOORONTWERP/PVE						
DEFINITIEF ONTWERP						
RUWBOUW						
MONTAGE						
AFBOUW						
PROEFBEDRIJF						

HASKONING Febr. '90
7145.01

STARTNOTITIE AVI-NH.